

Призыв к примирению

Мы, граждане Польши, которая на протяжении последних семидесяти лет не могла смириться с потерей своих лучших сынов, расстрелянных в катынском лесу, обращаемся к гражданам Российской Федерации с благодарностью и призывом к примирению.

Мы глубоко тронуты помощью и солидарностью, которые оказывают нам российское государство и простые жители России в эти трагические для нас дни. В авиакатастрофе под Смоленском, недалеко от Катыни, мы потеряли не только главу государства, но и вновь, как семьдесят лет назад, часть элиты независимой Польши.

Расстрел польских офицеров в 1940 году на долгие годы разделил наши народы. Теперь мы вновь стоим пораженные видом крови наших современников, которая обгарила все ту же землю. Оба этих события объединяют место и боль, но если первое было результатом сталинского террора, затронувшего самих русских, то второе – несчастный случай, в котором нельзя винить хозяев.

Переживая нынешнюю трагедию, мы видим, что мы не одни, как это было семьдесят лет назад. С нами – власти и граждане России, государства-правопреемника СССР, объединенные сочувствием и говорящие на понятном каждому языке жестов и помощи. Эти слова и жесты действуют на нас с особой силой, ибо отрицают самую суть давнего преступления и являют нам такую Россию, какой мы всегда желали ее жителям.

Мы – граждане польского государства, но в то же время духовные дети Папы-поляка Иоанна Павла II. Такое наследие обязывает нас не промолчать, не оставить эту солидарность без ответа.

Поэтому мы обращаемся к российскому народу: пусть эта новая кровь, пролившаяся близ Катыни, объединит нас и способствует нашему примирению. Пусть она станет символом нового начала в польско-российских отношениях, не отягощенных недоверием, ложью и обидами. Пусть поляки и россияне сообща станут для мира примером того, что можно быть выше злой судьбы. Мы верим, что нас объединяет общее убеждение: зло не победит, но будет побеждено добром!

Мы от всего сердца благодарны вам за добро, оказанное нам в эти дни, и преисполнены надежды, что сможем вместе с вами создать его в будущем – ради Польши, ради России, ради Европы и всего мира.

Przełożył Nikita Kuźniecowa

Здислав Юрковский, Ксендз профессор Ян Щепаняк,

Александр Галос, Бартоломей Сенкевич

**Фонд Европейских Исследований
«Сарматия» в Кракове**

Малгожата Ноцунь, Анджей Бжезецкий

Новая Восточная Европа

Ксендз Адам Бонецкий

Тыгодник Повшехны

Марек Дзевенцкий

Портал Онет

My, obywatele Polski, która przez ostatnie siedemdziesiąt lat wciąż nie pogodziła się z utratą swoich najlepszych synów zamordowanych w Lesie Katyńskim, zwracamy się do obywateli Federacji Rosyjskiej z podziękowaniami i apelem o pojednanie.

Jesteśmy pod wrażeniem pomocy i solidarności, jakich doświadczamy od państwa rosyjskiego, a także od zwykłych mieszkańców Rosji, w tragicznych dla nas okolicznościach. W katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem, w pobliżu Katynia, straciliśmy nie tylko głowę państwa, ale i znów, jak przed siedemdziesięciu laty, część elity niepodległej Polski.

Zbrodnia dokonana na polskich oficerach w 1940 roku podzieliła nasze narody na pokolenia. Teraz stoimy porażeni krwią współczesnych, która po raz kolejny wsiąkła w tę samą ziemię. Oba wydarzenia łączy miejsce i ból, ale o ile pierwsze było wynikiem stalinowskiego terroru, dotykającego także samych Rosjan, drugie było nieszczęściem, za które nie można winić gospodarzy.

Przeżywając dzisiejszą tragedię, widzimy, że nie jesteśmy sami, tak jak to było siedemdziesiąt lat temu. Są z nami, łącząc się we współczuciu i powszechnie zrozumiałym języku gestów i pomocy, władze i obywatele Rosji – państwa, które jest prawnym sukcesorem ZSRR. Odbieramy te gesty i słowa szczególnie silnie, bo są zaprzeczeniem istoty zbrodni sprzed lat – są manifestacją takiej Rosji, której zawsze życzyliśmy jej mieszkańcom.

Jesteśmy obywatelami państwa polskiego, ale i duchowymi dziećmi papieża Polaka – Jana Pawła II. To dziedzictwo zobowiązuje nas do zabrania głosu, niepozostawienia tej solidarności bez odpowiedzi.

Dlatego zwracamy się do rosyjskiego narodu: niech ta nowa krew rozlana pod Katyniem nas połączy, niech pomoże nam pojednać się ze sobą. Niech będzie znakiem nowego początku w relacjach polsko-rosyjskich, relacjach nieobarczonych nieufnością, kłamstwem i urazem. Niech Polacy i Rosjanie wspólnie staną się dla świata przykładem wzniesienia się ponad okrutny los. Bo wierzymy, że łączy nas to samo przekonanie: zło nie zwycięży, zło będzie dobrem przewyciężone!

Za to dobro, którego od Was doświadczamy w tych dniach, z całego serca dziękujemy. Jesteśmy pełni nadziei, że wspólnie możemy budować dobro w przyszłości – dla Polski, dla Rosji, dla Europy i świata.

*Aleksander Galos, Zdzisław Jurkowski,
Bartłomiej Sienkiewicz, ks. prof. Jan Szczepaniak*

**Fundacja Badań Europejskich
„Sarmacja” w Krakowie**

Małgorzata Nocuń, Andrzej Brzeziecki
„Nowa Europa Wschodnia”

ks. Adam Boniecki
„Tygodnik Powszechny”

Marek Dziewięcki
Onet.pl